

звѣздытъ. *Т. 45.* А просо не ся кладе на крѣхцы, то ся изирава по пять снопа прави, единъ до други и допрѣни малко подплеснати; и то ся зѣве пятыны. *Пк. 56.* Послѣ натурвѣтъ лѣсѣ полѣгато срѣщу воды, коей горны крайща опиратъ на сплѣтеное колне, и долнин допиратъ на дѣно рѣкы. *Пк. 81.* Никой не смѣяше да ся допре до немъ. *Р. 2.* Всѣкога, когато и да ся допрѣтъ двѣ нееднородни тѣла, особено метали, възбужда са електрическа сила. *Л. Д. 1876 р. 77.* Съ една-тъ рѣкѣ трѣбва да ся допира до свирѣж-тъ, а друга-та да дрѣжи на горѣ отвѣсно. *Л. Д. 1869 р. 204.* Г. Д. говори само за това вънкашно разпространение на Християнство-то презъ всичкитъ тоя периодъ, безъ да се допрѣ до другитъ събития въ църквата. *Пс. 910 р. 168.* 2) достигну, достигаю. Една ми света недѣля Вървели, що ся вървели, До нова чешма допрели. *М. 92.* Вървяли що ся вървяли До чапир-ти допряли — Чи до лозя-та допрѣли. *М. 100.*

Допу́стѣж *м. св.* Допу́щамъ *м. дл.* Допу́стѣж *м. св. 1)* пошлю, посылаю. Кадѣя пушци сеймени — „Кадѣя, море кадѣя! Що си допущилъ по мене?“ *М. 263.* Пушатъ, допущатъ книги за книги, — аберъ по аберъ. *М. 241.* 2) допущу, соизволю. То нещѣхъ да допустна и сто пѣти не! *Э. Г. 61.* Допущило краля Латинина, Кралъ-отъ иматъ една мила керка, Ясъ си има една мила сина, Мие да се оба сусвати-ме, А два млади да се суземеетъ. *М. 145.*

Допѣлвамъ *м. дл.* допояляю, доливаю (*чарку до краевъ*). Съ-киму чешку прилива, Стояну не ѣ допѣлва. *Д. 21, 20—21.*

Доразискъвамъ *м. дл.* оканчиваю преніе. Този вопросъ оста-на да са доразисква въ второ-то засѣданіе. *Л. Д. 1876 р. 165.*

Дорастѣж *м. св.* вырасту, достигну зрѣлаго возраста. Учени-ти момичета още си не дорастлы и вече сѣ заприличяли на извѣхнѣлы и пожлѣтѣлы старцы. *Л. Д. 1869 р. 202.* Ако крава-та земе да ся доп и прѣди еще да си е дорасла напълно, тя ще си обрѣне всичкы-ты силы само на ваденіе млѣко. *Л. Д. 1873 р. 272.* Дорасла-та у ко-журеца пеперуда проѣде и пробіе му горній край, та ся измѣкне от-тамъ изъ кожуреца. *Л. Д. 1874 р. 200.*

Дордѣ *союзъ* пока. Бій желѣзо-то, дорде е тепло. Сир. Врѣши си работѣ-тъ, дорде е рано. *Ч. 129. (посл.).* Дорде не вида, не вѣр-вамъ. *ib. 153.* Дорде дѣте-то не заплаче, майка му го не подае. *ib.* Галуни черни гарвани, Вийте са вийте галуни, Още са малко повийте Дордѣ са съ душа раздѣля, На тогива си паднете, Бѣло са месо на-аште. *Л. Д. 1876, 151.* Азъ тука на близо ще стоя, дорде чуя какъ ще се свърши работата. *Э. Г. 51.* И като ся извърши това пирше-